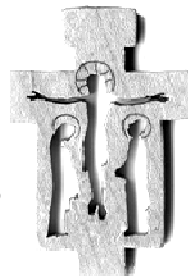

PAX ET BONUM!

A KERESZT TÖVÉBEN

A SÜMEGI FERENCES KEGYTEMLOM HAVILAPJA • IV/19., 2012. MÁJUS 13. • ÁRA: 100 FT

PÜNKÖSD

Isten terve a békességet, és nem a pusztulást rejti, Ő jövőt és reményt akar adni.

Vannak, akik megrettennek a jövőtől és a félelem megbénítja őket, azonban a világ minden táján élnek találékony és tenni akaró fiatalok.

Vannak, akik a béke és a bizalom hordozói a megrázkódtatások és az ellentétek közepette. Még akkor is kitartanak, ha megpróbáltatás vagy kudarc terhe nehezedik vállukra.

Mindannyiunkban lehetnek kétségek. Nincs ebben semmi nyugtalanító. Ezért inkább Krisztusra figyeljünk.

Az egyszerű szívű ember a jelen pillanatban igyekszik élni, hogy

minden napot Isten napjaként fogadhasson.

Az egyszerű szívű ember nem gondolja magáról, hogy egyedül mindent megért a hitből. Ezt mondja: Amit én alig, azt mások jobban megértik és továbbsegítenek az utamon. Aki életét leegyszerűsíti, az osztozni tud a leginkább rászorulókkal, hogy csillapítsa a szenvedést ott; ahol betegség, szegénység és éhínség van.

Igen, a Szentlélek fényt gyújt bennünk. És bár nagyon halovány, mégis felébreszti szívünkben az Isten iránti vágyakozást. Az Isten iránti egyszerű vágyakozás pedig már imádság.

Minél egyszerűbben és alázatosabban imádkozunk, annál inkább közelebb kerülünk ahhoz, hogy szeressünk és ezt az életünkkel fejezzük ki.

Jézus Krisztus nem azért jött el a földre, hogy bárkit elítéljen, hanem hogy megnyissa a közösség útjait az emberek előtt.

Kétezer év óta, Krisztus a Szentlélek által van jelen. Titokzatos jelenléte egy látható közösségben válik kézzelfoghatóvá: ez a közösség nőket és férfiakat, időseket és fiatalokat gyűjt egybe, akik mind arra hivatottak, hogy közösen haladjanak, és ne különüljenek el egymástól.

Történelmük során

azonban a keresztények sok megrázkódtatáson mentek keresztül: szakadások jöttek létre köztük, holott mindannyian ugyanarra a szerető Istenre hivatkoztak. A közösség egységének helyreállítása ma sürgős feladat, amit nem lehet az idők végezetéig folyton csak halogatni. Készek vagyunk-e mindent megtenni azért, hogy a keresztények ráébredjenek ennek fontosságára?

„Közösség” – ez az Egyház egyik legszebb neve. Ebben a közösségben nincs helye az egymás közti szigornak, sokkal inkább jelen vannak a tiszta kapcsolatok, a szív jósága, az együttérzés és kitárulhatnak a szentség kapui.

Roger testvér

Válságban a hit

1. Kitartóan imádkozzunk!

Természetes, hogy az ember abbahagyja az imádkozást, ha nem biztos benne, hogy van, aki hallja. Mégis tartsunk ki az imádságban! Mondjuk el Istennek, hogy kételkedünk; kérjük, hogy segítsen, vezessen el a megfelelő emberekhez, gondolatokhoz – és bármiféle válaszra legyünk nyitottak! Másokat is kérjünk meg, hogy imádkozzanak értünk; ha nem akarjuk elárulni, hogy kételyekkel küzdünk, mondhatjuk, hogy imádkozzanak egy különleges szándékért. Talán valamennyi tanács közül ez a legnehezebb, főként ha a kételkedés már régebb óta tart, de ez a legfontosabb!

2. Menjünk el gyónni!

Valahányszor az imádsággal kapcsolatos nehézségekről panaszkodtam, a lelkivezetőm mindig azt kérdezte, végeztem-e jó gyónást. A kételkedésnek nem feltétlenül az az oka, hogy az ember bűnben van, de kétségtelen, hogy bűneink hatására távolibbnak érezzük Istent. Érdemes tehát szentgyónással kezdeni lelkiállapotunk tisztázását.

3. Hallgassuk meg, mit mond az Egyház!

Sokszor tapasztaltam, hogy akik a Katolikus Egyház tanításával homlokegyenest ellenkező nézeteket vallanak, sokszor nem szántak rá elég időt, hogy megismerjék az Egyház érveit. Főleg a katolikus neveltetésűek vélik úgy, hogy mivel nem emlékeznek rá, hogy az iskolában vagy a templomban meggyőző választ hallottak volna valamely kérdésre, ezért biztosan nincs is rá válasz. Pedig a legjobb katolikus neveltetés sem garantálja, hogy valaki az Egyház kétezer éves bölcsességének, az élet minden területére kiterjedő tanításának minden részletét félreértéstől mentesen, pontosan ismeri. Keressünk hiteles katolikus szerzőket, és olvassunk utána azoknak a kérdéseknek, amelyekkel kapcsolatban kételyekkel küzdünk.

4. Keressünk választ, de várjuk meg, míg lenyugszunk!

Lelkivezetőm mindig azt mondta, hogy zaklatott lelkiállapotban sose hozzak komoly döntést, s ez a hit dolgaira még inkább érvényes. Szorongás, harag, neheztelés, kimerültség vagy bármiféle zaklatottság esetén próbáljunk megnyugodni, mielőtt nekilátnánk kérdéseink tisztázásának! Nem vagyunk automaták; lelkiállapotunk igenis rányomja bélyegét felfogó- és értelmezőképességünkre, főként ha olyan igazságokról van szó, amelyek kizárólag matematikai vagy tudományos módszerekkel nem beláthatóak.

5. Bocsássunk meg!

A nyugtalanságnak sok oka lehet, de úgy tapasztalom, hogy a kételkedők esetében a leggyakoribb a haragtartás. A beszélgetések során előbb-utóbb ki szokott derülni, hogy valamiféle elrendezetlen sérelmet hordoznak. Logikus: mivel Isten a szeretet, ezért aki Isten igazságát keresi, a szeretet igazságát keresi; s természetes, hogy az elszenvedett sérelmek elhomályosítják a szeretetet. Megbocsátani nem könnyű; hónapokig, évekig is eltarthat, gyóntatók, lelkivezetők, szakemberek segítségére is szükség lehet. Mégis úgy látom, elengedhetetlen ahhoz, hogy világosan tudjunk szembenézni a kételyekkel.

6. Vegyük észre a rejtett hasznot!

Könnyen megfeledkezünk róla, hogy az igazság keresését befolyásolhatja, hogy az eredmény mekkora „haszonnal” kecsegtet. Valaki nemrég elmondta: fiatal korában azért távolodott el a hittől, mert „szabadon” akarta élni az egyetemisták erkölcs-telen életét.

7. Keressünk lelkivezetőt!

A kételkedés eltávolíthat az emberektől. Az ember nem szívesen osztja meg gondolatait a családjával, főleg ha úgy látszik, mintha körülötte mindenkinek sziklaszilárd volna a hite. Ilyenkor nagyon sokat jelent egy jó lelkivezető, akivel nyugodtan megbeszélheti a kérdéseit.

J.W.

Ebben a rovatban Assisi Szent Ferencnek lelkiségét ismerhetjük meg jobban. Egy könyvnek a segítségével indulunk és járunk ezen a lelki úton.

9. rész

A Rend kezdetei

Ferenc erős marad, kitart, folytatja a templomok renoválását. Míg aztán élete huszonhetedik évében elérkezik a hosszú keresés végére.

Mátyás apostol ünnepe van. A szentmisén azt a szakaszt olvassák fel, mely az apostolok szétküldéséről szól. Amit Ferenc eddig

már százszor hallott, az most döntő jelentőségűvé válik számára: „Ez az, amit keresek, amire szívem vágyott!” Egész életét össze-sűrítve látja egy - őt magát és később más embereket is - elbűvölő életformában: az Evangéliumban, amely mindennapi kenyere, tette és igazsága lesz. Élete megtalálta értelmét, a hozzá illő szót, nyelvet, kifejezést. Mostantól minden, ami az életében történik, ennek megvalósítása, konkretizálása. Szüntelenül arra törekszik, hogy élete a megvalósult Evangélium legyen. Még röviddel halála előtt is ezt mondja: „Testvérek, kezdjünk hozzá, mert eddig még semmit sem tettünk!”

Miután az Evangéliumban megtalálta életének kifejezését, és felismerte cselekedeteinek zsinórmértékét, hamarosan ellenállhatatlan szellem árad ki Ferencből. Hétévi elhagyatottság és magányos keresés után, most mikor végre megtalálta azt, amit keresett, tódulnak hozzá a társak: a gazdagok, képzetek, nemesek, befolyásosak, mint Quintavallei Bernát és Catani Péter, ugyanúgy, mint a szegények, analfabéták, kisemberek, jelentéktelenek, mint Assisi Egyed és Longus Fülöp. Mindenki csatlakozhat. A világ kétes értékítélete

nem számít a testvéri közösségben. Az Evangélium a testvériség eszméjével köti össze őket.

Ferenc Végrendeletében hangsúlyozza, hogy ő ezeket a testvéreket nem kereste. Kapta őket. Isten ajándékának tekinti őket, akiket szívesen fogad.

Így mindannyiuk számára az Evangélium lesz a közös nyelv.

Amikor az első két testvér jön, Ferenc bizonyos akar lenni abban, hogy közösségének valóban az Evangélium az alapja. Ezért elmegy velük egy templomba, ahol megtekinthetik az Evangéliumot. Mivel

nem ismeri ki magát a könyvben, ezért találmra háromszor is felnyitja. Kiderül, hogy mind a hárman egyetértenek az Evangélium nyelvén. Később, amikor a jelképes 12-es számot eléri, néhány egyszerű szóval leírja azt, ami az Evangélium révén összeköti őket. Ez pedig Jézusnak az apostolok igehirdetésre való elküldéséről szóló beszéde és még néhány, a szinoptikusoknál található részlet, kiegészítve egy fel-

tétlenül szükséges, az életformát irányító szabályzattal. Az így létrejött Regulát a testvérekkel együtt elviszi Rómába, hogy a pápától megkapja az egyházi jóváhagyást. Az új közösség egyházi jóváhagyása azonban csak úgy nyerhető el, ha az anyagi létfeltételek biztosítva vannak. Valami javadalmat, alapítványt, kolostort vagy püspököt kellene Ferencnek megneveznie. De ő nem tud semmiféle garanciát felmutatni, semmiféle biztosítékot megnevezni. Semmi és senki nem biztosítja az anyagi alapot a közösség számára - egyedül csak Isten. Ésszerűen nem lehet jövője ilyen közösségnek. Aminek pedig nincs jövője, azt nem sorolhatja be az egyház a jogrendszerébe.

Rozetter-Van Dijk-Matura: A.Sz. Ferenc

TESTVÉREINK, A SZENTEK

A hónap szentje:

Baylon Szent Paszkál

(1540-1592)

hitvalló

Emléknapja: május 17.

A spanyolországi Torre Hermosa faluban született 1540-ben, egyszerű földműves szülőktől. Alig volt pár éves, amikor édesanyja elvitte a templomba s elmagyarázta neki, ki lakik ott az oltáron a kis szekrényben. Ettől kezdve vonzotta a szentségi Úr Jézus. Ifjú korában elszegődött juhászbojtárnak egy gazdához. Minden reggel misehallgatással kezdte napját, aztán legeltette a nyáját. Sokszor találták a réten térdre borulva, imádkozva.

Tizennyolc évesen, egy látomás hatására, felvételét kérte a Loretóban található minorita rendbe, ám elutasították kérelmét,

hiszen semmit sem tudtak az ifjú pásztorról. Néhány évvel később Paszkál újra jelentkezett, ezúttal engedélyezték, hogy laikus testvérként belépjen a megreformált ferencesekhez.

Főként portai szolgálatot látott el különféle spanyolországi kolostorokban. Bár írástudatlan volt, a Szentlélektől kapott bölcsesség révén vált ismertté.

Ettől kezdve még nagyobb buzgósággal vette körül a szentségi Jézust. Minden szabadidejét nála töltötte. Az Oltáriszentség volt számára az iskola, ahol égi bölcsességet tanult, olyannyira, hogy az egy-

kori írástudatlan juhász mély tartalmú könyvet is írt s nagy tudású emberek is jöttek hozzá tanácsért.

Életét az Oltáriszentség tisztelete határozta meg; hosszú órákon át térdelve imádkozott a szentségtartó előtt. Kész volt vállalni a vértanúságot is az Oltáriszentség hitéért. Amikor egy alkalommal Franciaországba küldték, rendi habitusában utazott, holott ez igen kockázatos volt a francia vallásháborúk közepette; útja során több alkalommal is megszólták, s egy vita során, amikor egy protestáns vándorprédikátorral s az őt hallgató tömeggel szemben védelmébe vette Jézus testének és vérének valóságos jelenlétét az Eucharishtiában, a hugenották majdnem halálra kövezték. Az akkor elszenvedett sérülései élete végéig fájdalmat okoztak neki.

Élete utolsó éveit majdnem kizárólag a szentségi Úr Jézus

imádásban töltötte. A villareali kolostorban hunyt el ötvenkettedik születése napján, 1592. május 17-én, Pünkösöd vasárnapján, éppen akkor, amikor úrfelmutatóskor megszólaltak a csengettyűk. A templomban ravatalozták fel. A hagyomány szerint az érte mondott mise alatt úrfelmutatóskor a halott szemei felnyíltak. Mivel sírjánál sok csoda történt, V. Pál 1618-ban boldoggá, VIII. Sándor 1690-ben szentté avatta. XIII. Leó pápa pedig 1897-ben az összes eucharisztikus egyesület védőszentjévé nyilvánította.

Szentek Élete

Hogyan váljunk szentté? III.

Érdekes az is, hogy a szent nem annyira a hitetlenek és erkölcstelenek számára jelent botrányt, mint inkább a túlságosan erkölcsösök és túlságosan vallásosak számára. Krisztus Urunkat sem ateisták és elvetemült gonosztevők adták halálra, hanem azok, akik féltették tőle a maguk kipróbált és jól működő erkölcsi és vallási rendszerét. És szentek egész sorát említhetnénk, akiket koruk vallásos társadalma, sőt nemegyszer saját társaik és követőik üldöztek, vetettek börtönbe vagy állítottak félre, éppen a vallás és az erkölcs nevében.

Az ember a bűnbeesés előtt nem ismerte sem az erkölcsöt, sem a vallást a szó mai értelmében. Szentségben teremtett, vagyis állandó, boldog, egzisztenciális kapcsolatban volt Teremtőjével, és nem is tudott erkölcstelenné válni, amíg Isten ellen nem döntött, mert az erkölcstelenség természete ellen lett volna. Nem volt még Tízparancsolat, nem volt még törvény, csak állandó, egzisztenciális, mindenén átetsző istenszeretet volt. Éppen ezért nem is beszélhetünk arról, hogy a sátán egy erkölcsi törvény áthágására kísértette Ádámot és Évát, mert sokkal többről van szó: az Istennel való szakításra, vagyis a szentség megtörésére csábította őket, arra, hogy ők legyenek saját maguk istene. Isten segítsége, kegyelme nélkül, vagyis Istentől függetlenül, sőt az ő ellenében isteni lényé válni és Isten helyére kerülni – ez a csábítás és az ősbűn lényege.

Mai napig akadnak, akik azt hiszik – a bibliai elbeszélésben szereplő motívumokat freudista módon értelmezve –, hogy az ősbűn nem volt más, mint Ádám és Éva nemi egyesülése. Ezt a feltevést minden bizonnyal arra a tapasztalati tényre alapozzák, hogy az ember bűn miatti belső egyensúlyvesztése nagyon is tetten érhető a szexualitásban. Természetesen a bűnbeesés hatása az ember nemiségére is kiter-

jedt, és mind a mai napig megzavarja annak Istentől adott szépségét és tisztaságát, ám hitünk tanítása szerint ez nem ok, hanem csak következmény: a bűn előtt Ádám és Éva egyesülése Istenben történt és teljességgel mentes volt minden zavartól, rendetlenségtől, széteséstől. A bűnbeesés történetében az a mozzanat, hogy Ádám és Éva meglátta és szégyellni kezdte mezítelenségét, nem pusztán azt jelenti, hogy a testüket kezdték szégyellni egymás előtt, hanem elsősorban létbeli szegénységüket, hiányosságukat, tökéletlenségüket, melyre nem az Istentől rendelt nemi aktus nyitotta föl a szemüket, hanem az Istennel szembeni bizalom megtörése, a tőle való elfordulás, a vele történt szakítás. Amikor ugyanis az Isten nélküli, tőle elszakított világba belekóstoltak, egyszerre kiestek a létbeli szentség állapotából. Az addigi harmónia, egyértelműség helyett megtapasztalták az egyensúlyvesztést, a bizonytalanságot, a kétértelműséget. Megjelent pszichéjükben a rossz lelkiismeret, a bűntudat, a szorongás, az Istentől való rettegés.

A bűn előtti ártatlan állapotban nem volt sem imádság, sem áldozat, tehát vallás sem a mostani formában, hanem maga a létezés volt egyben imádság is: hála, szeretet, istendicséret. Isten volt minden mindenben, amint lesz az utolsó nap után is. Ám Istentől elszakadva a létezésnek az imádság jellege egyszerre megszűnt, az ember többé nem tudott közvetlenül kapcsolatba lépni az immár mérhetetlen távolságba került Teremtővel, ezért kiáltani kezdett hozzá, és oltárt épített neki, mindjárt kettőt: Ábel is egyet, Káin is egyet. Látszólag nincs is ezzel semmi baj, csak hogy a szent történetből kiderül, hogy éppenséggel a két külön kultusz hely vezet ahhoz, hogy Káin megöli testvérét, Ábelt.

P. Barsi Balázs OFM: Az életszentség titka
című könyve nyomán

NEM CSAK FIATALOKNAK

Teherviselés

Egy fiatal házaspár abban a szerencsés helyzetben volt, hogy esküvőjük után rögtön beköltözhetek új, közös lakásukba. A fiú addig a szüleinél lakott, ott halmozódott fel sok személyes holmija, könyvek, ruhák, iskolai füzetek és bizonyítványok, számos hobbijának és gyűjtőszemvedélyének eredményei, sport-érmei, CD-k és DVD-k, és sok más dolog. Döntenie kellett, mit vigyen magával. Próbálta rendezni, válogatni a dolgait, összekészíteni a csomagot. Láta, hogy jókora szállítmány lesz, sok mindent pedig be sem lehet csomagolni, mert magával cipel olyan terheket is, amelyeket nem lehet bőröndbe rakni vagy egyszerűen kiseljtezni. Elintézetlen feladatok, be nem fejezett munkák, megígért, de be nem váltott ígéretek, megbántott emberek kiengesztelése, elmaradt köszönetnyilvánítások, kisebb-nagyobb hibák okozta sebek begyógyítása, sok-sok, többé-kevésbé jól leplezett emberi tökéletlenség felszámolása... Ezeket is vigye bele házasságába? Tegye közös életük tehertételévé? Nem fog-e ez kapcsolatuk rovására menni? Mit szól majd a feleség, ha „kicsomagol”, és meglátja, mi minden van a rovásán? Ha meg ezeket a terheket egyszerűen lerázza magáról, saját magát is becsapja: egy újabb teher rakódik rá, azaz mindkettőjükre, házasságukra.

A leendő feleség meg boldogan tervezett. Mennyi hely kell a ruháidnak, cipőidnek, elég lesz-e egy 100 CD-t befogadó CD-állvány? Ugye jó lesz, ha akkora könyvespolcot szerzünk be, amelybe kétszer annyi könyv belefér, mint amennyit hozol? – hiszen a könyv csak szaporodik. Észrevette azonban, hogy vőlegénye kicsit tartózkodó,

mikor közös lakásuk berendezéséről beszélnek, gyanította, hogy valami bántja. Eleinte arra gondolt, hogy vőlegénye jobb szeretné a maga kezébe venni a tervezést, hogy szeretne már most a „ház ura” lenni. Egy nagy séta közben aztán ráérezett a vőlegénye gondjára, és amikor az megkérdezte: szeretsz-e, így válaszolt: Szeretlek, nagyon szeretlek, és Téged szeretlek, azt szeretem, aki Te vagy, úgy ahogy és amilyen vagy. Nem az elegáns öltönyödért szeretlek, akkor is ugyanígy szeretnék, ha csak egy rongyos nadrágod lenne, mert Téged szeretlek. Nem a könyvtáradért szeretlek, akkor is ugyanígy szeretnék, ha írni-olvasni sem tudnál, mert Téged szeretlek. Mindenesül elfogadlak, minden tulajdonságoddal, erényeddel, hibáddal és tudásoddal együtt, mert Téged szeretlek. Sokat tudunk egymásról, egyre mélyebben látunk egymásba, de boldogok csak akkor lehetünk,

Pixmac.com 48790812

ha minden örömről, gondokról, feladatokról, vágyokról és álmokról közös lesz. A fiú csak annyit mondott erre: Ámen – Nagyon szeretlek.

Nagyon fontos, hogy a két ember jól értse egymást, hogy meg tudják osztani érzelmeiket, gondolataikat, vágyaikat és fájdalmaikat. A nyomasztó gondok, a leplezett ellenséges érzelmek, az el nem simított nézeteltérések akadályozzák az embert az őszinte beszédben. Ahogy nem lehet őszinte szívvel adományt az oltárra tenni, ha nincs béke a szívünkben, úgy nem lehetünk házastársunkkal sem harmonikus egységben, ha nem tudjuk rendezni kapcsolatunkat haragosainkkal, ingerült adósainkkal vagy ellenséges érzelmű kollégáinkkal. Csak a tiszta, tüskéktől megszabadított lélek tud igazán szeretni!

BÍRÓ LÁSZLÓ püspök

Balázs atya válaszol

Kérdés:

*Hogyan van jelen Isten a házasságban?
Lehet-e a szentség útja a házasság?*

Balázs atya válasza:

Mivel Isten úgy akarta, hogy Krisztus legyen az ő jelenléte a világban, és mivel az ő képére formált bennünket, úgy tervezte, hogy az ember is az ő jelenléte legyen a világ számára Krisztusban.

Különösen is érvényes ez a szentségi házasságra és a családra, mely szentháromságos struktúrájú intézmény. A férj, a feleség és a gyermekek

nemcsak külön-külön hordozzák Isten kép-mását, hanem együtt is, hiszen kapcsolatuk a Szentháromság személyei közti szeretetáramlás mintájára jött létre, és abból is táplálkozik.

Mivel Isten eleve szentségben és igazságban teremtette az embert, a házasságot már a paradicsomi állapotban a szentség útjává tette, vagyis felbonthatatlanná. S bár az ember szakított Istennel és a paradicsomi állapoton kívülre helyezte magát, a férfi és a nő szerelmében megmaradt a véglegesség igénye, a felbonthatatlanság lenyomata – gondoljunk csak az első nagy szerelemre, melynek örökkévalóságában konokul hisz minden kamasz fiú és lány. Az emberi szeretet változékonysága miatt azonban ez a véglegesség és felbonthatatlanság már nem magától értetődő adottság, hanem olyan valóság, melyért nap mint nap meg kell küzdeni saját önzésünkkel, kényelmességünkkel, állhatatlanságunkkal.

A szentségi házasság felbonthatatlansága jelzi, hogy a férfi és nő szeretete a legnagyobb kiteljesedésre van rendelve, tehát a

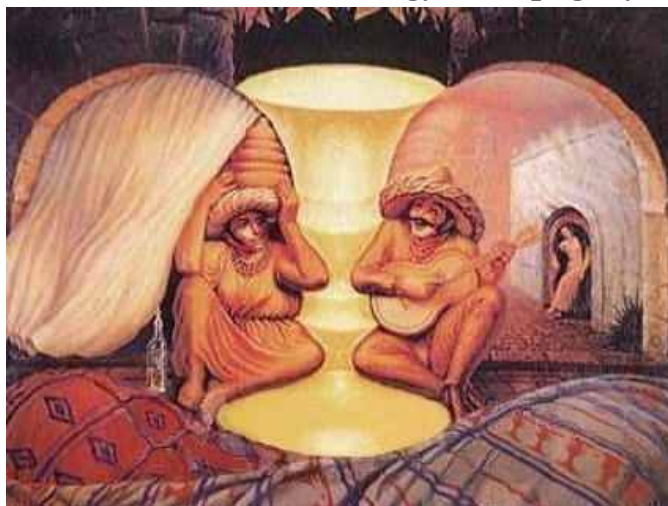
szentség útja. A család pedig az Egyház alapsejtjeként a krisztusi szeretet megtapasztalásának és továbbadásának első számú helye és eszköze.

Meggyőződésem, hogy korunk sokféle romlottsága ellenére esélyt is kínál arra, hogy férfi és nő kapcsolata az isteni szeretetből élő, őszinte és sírig tartó életszövetségé válgék, melyet nem társadalmi sztereotípiák és anyagi érdekek, hanem a másik személyére kölcsönösen, Istenben kimondott szabad, feltétlen és visszavonhatatlan igen tart össze.

Az Egyház kezdettől fogva elfogadta érvényesnek azt a házasságot, amelyben az egyik fél pogány volt, a másik keresztény,

ha mindketten Isten akarata szerint gondolkodtak a házasságról. Az Egyház arra sem biztatta a házasságkötése után megtérő keresztényt, hogy váljon el a pogánytól. Szent Pál azt mondja, hogy a keresztény megszenteli pogány házastársát.

Az ilyen kapcsolat persze nincs szenvedés nélkül. Szent Ágoston apja pogány volt (talán valamikor élete végén megkeresztelkedett), feleségének, a szent életű Mónikának nem volt könnyű a dolga sem vele, sem pedig fiával, Ágostonnal. Ugyanakkor az a tapasztalatom, hogy amint a hívő nő kitartó imádsága elvezetheti Krisztushoz a pogány férjet, ha az asszony pogány, az veszélyes a hívő férfira, illetve a házasságra és a családra nézve is. A hívő férfi könnyebben veszi el a hitetlen nő mellett a hitét, mint a hívő asszony a pogány férj mellett. Ki merem mondani, hogy ilyen helyzetben általában a nők hite vagy hitetlensége a döntő, talán azért, mert Isten az anyát tette az élet hordozójává és gondozójává.

Ünnepek és emléknapiak

Május

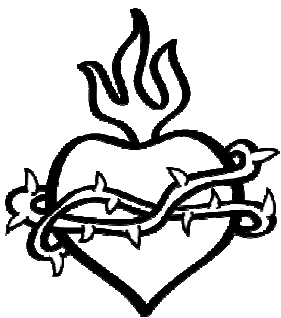
- 16. Cortonai Szent Margit
- 17. Baylon Szent Paszkál
- 20. Sienai Szent Bernardin
- 24. Szent Ferenc bazilikájának felszentelése Assisiben
- 26. Néri Szent Fülöp
- 27. PÜNKÖSD

Június

- 1. Szent Jusztinusz
- 5. Szent Bonifác
- 11. Szent Barnabás apostol
- 13. Pádúai Szent Antal

*****

Jézus Szentséges Szíve

A **Jézus Szíve** tisztelet dogmatikai megalapozása a Szentírásra megy vissza és a hagyomány adataira támaszkodott. Jézus kereszten átszúrt szíve a megváltó szeretet

szimbóluma. Ahogy Pál apostol arról beszélt, hogy ne szomorítsuk meg Isten lelkét, úgy lehet szó Jézus engeszteléséről is. A Jézus Szíve tiszteletben magát az Istenembert, magát Jézust ünnepejük, de úgy, ahogy szívének szeretetét kifejezte. A személyes egység révén Jézus egész embersége az isteni személy kifejezője. Az egyházi dokumentumok szerint a szív nem pusztán jelképe Jézus szeretetének, hanem valószínűleg emberségének kifejezése, melyet áldozatul adott értünk. A Szentírásban és a hagyományban a szív nem lélektani, ha-

nem az egész embert kifejező fogalom, olyan ősfogalom, amely egyszerre fejezi ki a testi és a lelki valóságot. A testben megnyilvánuló személyesség belső központja, ahol a személyes elhatározások és a külső kapcsolatok megszületnek. Amikor Jézus szeretete helyett a szívét tiszteljük, akkor az elvont fogalom helyett a konkrét valóságra hivatkozunk, és ez egyúttal eszünkbe idézi a megtestesülés titkát is. Jézus Szíve ontológiailag megalapozott szimbólum, mely alkalmas arra, hogy a személyiséget a maga emberségében kifejezze. A szívben nemcsak Jézus emberi, hanem istenembari szeretetének is jelképét látjuk, amely egyszerre tükrözi az Atya iránti és az emberek iránti szeretetet.

.....

Hirdetés

2012. június 9-én, szombaton lesz a sümegcsehi Boldog John Henry Newman templom búcsúja.

Program: 10 órakor szentségimádás a templomban, 11 ünnepi nagymise a szabadtéri oltárnál, melyet P. Barsi Balázs celebrál a búcsúra érkező paptestvérekkel.

A csomagból hozott ebéd után litánia.

**Sarlós Boldogasszony Ferences Kegyetemplom,
Sümeg, Szent István tér 7.**

Telefon: 87/352-983

E-mail: sumeikegy@gmail.com

Web: www.sumeg.ferencesek.hu

A kiadásért felel: P. Barsi Balázs OFM

Szerkesztette: P. Hesz Dénes ofm